II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. september 1995

vedrørende en anmodning om tilbagebetaling af en antidumpingtold opkrævet på importen af espadriller med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik (Importmaatschappij Intermedium BV)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(95/381/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95 [2], særlig artikel 23,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 [4], særlig artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Rådet indførte ved forordning (EØF) nr. 1812/91 [5] en endelig antidumpingtold på importen af espadriller med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik op opkrævede endeligt den midlertidige antidumpingtold. Tolden fastsattes til 70,3 % for espadriller henhørende under KN-kode ex 6404 19 90 (Taric-tillægskode: 8547).

(2) Den 5. april 1993 blev der i henhold til artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2423/88 indgivet en anmodning om tilbagebetaling af den endelige antidumpingtold, som Importmaatschappij Intermedium BV havde betalt for importen den 3. og 18. marts 1992 af to sendinger af espadriller med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.

(3) Den 9. december 1994 underrettede Kommissionen ansøgeren om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke den agtede at fastslå, at anmodningen ikke var indgivet forskriftsmæssigt. Ansøgeren fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger, inden den endelige beslutning blev truffet. Der blev ikke modtaget bemærkninger.

(4) Kommissionen underrettede medlemsstaterne om sin holdning i sagen. Ingen af medlemsstaterne gjorde indsigelse.

B. FORMALITETEN

(5) Anmodningen afvises af følgende årsager:

For det første er det fastsat i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2423/88, at kan en importør godtgøre, at den opkrævede told overstiger den faktiske dumpingmargen, tilbagebetales det overskydende

[1] EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1.
[2] EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1.
[3] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.
[4] EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10.
[5] EFT nr. L 166 af 28. 6. 1991, s. 1.

beløb. For at påvise dette må importøren i henhold til Kommissionens meddelelse om tilbagebetaling af antidumpingtold [1] særlig punkt I.3, forelægge alle oplysninger, således at Kommissionen kan beregne, hvorvidt dumpingmargenen er blevet nedbragt eller ophævet. Hvis anmodningen er ufuldstændig, må de manglende oplysninger fremskaffes inden for en rimelig tidsfrist, enten af ansøgeren selv, af eksportøren eller af de andre importører. Med hensyn til denne anmodning burde der i betragtning af, at Den Kinesiske Folkerepublik ikke er et land med markedsøkonomi, i princippet være givet oplysninger vedrørende priserne på al eksport af espadriller fra Den Kinesiske Folkerepublik til EF og den anslåede normale værdi for et rimeligt referenceland, helst det der anvendtes i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, i en periode på seks måneder forud for de to indførsler, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om tilbagebetaling af told. Trods gentagne kontakter til ansøgeren og Kommissionens egne bestræbelser for at opnå de nødvendige oplysninger, blev disse oplysninger ikke indgivet inden for en rimelig frist, således at Kommissionen kunne fastslå, hvorvidt den told, der opkrævedes i forbindelse med de to importer, oversteg den faktiske dumpingmargen.

For det andet skal anmodningen ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2423/88 indgives inden for en frist på tre måneder fra den dato, på hvilken størrelsen af den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder. Dette betyder for de to indførsler, at anmodningen skulle have været indgivetsenest henholdsvis den 2. og 17. juni 1992. Inden for denne frist anfægtede ansøgeren i flere breve til de nederlandske toldmyndigheder antidumpingtoldens indførelse, af grunde der vedrørte den indførte vares påståede oprindelse og art. Ansøgeren anmodede imidlertid på det pågældende tidspunkt ikke om, at (en del) af den betalte antidumpingtold skulle tilbagebetales, fordi dumpingmargenen angiveligt var lavere end den betalte told. Det første brev, hvor der udtrykkelig nævnes en anmodning om tilbagebetaling baseret på artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2423/88, er dateret den 5. april 1993. I første omgang tog Kommissionen forbehold med hensyn til sin afgørelse om, hvorvidt ansøgningen var blevet indgivet inden for den forskriftsmæssige frist. Den har nu konkluderet, at brevene til de nederlandske myndigheder, som ansøgeren satte sin lid til, ikke kan anerkendes som ansøgninger om tilbagebetaling efter artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2423/88, da de ikke tilstrækkelig tydeligt angiver, at der anmodes om tilbagebetaling af antidumpingtold på grundlag af den påståede nedbringelse eller ophævelse af dumpingmargen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den anmodning om tilbagebetaling af antidumpingtold, som Importmaatschappij Intermedium BV har indgivet vedrørende importen af espadriller med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik foretaget den 3. og 18. marts 1992, afvises.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene og Importmaatschappij Intermedium B.V., Hoofddorp, Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. september 1995.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

[1] EFT nr. C 266 af 22. 10. 1986, s. 2.